

K/6837/1.

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG
HONVÉDELMI MINISZTERE

Harrach Péter úr
országgyűlési képviselő

Budapest

Tisztelt Képviselő Úr!

A K/6837. számú, „Fenn kívánja-e a kormány tartani a katonai rehabilitáció gyakorlatát?” című kérdésére az alábbi választ adom.

A katonai rehabilitáció 1989-ben kezdődött el az 1989. évi XXXVI. törvény alapján. Jogszabályi feltételeket a rendszerváltást követő első Kormány teremtette meg, az 1990. évi XXVI. és az 1992. évi XI. törvények elfogadásával. Ezen törvényekre alapozva született meg az 1990 óta többször módosított 41/1999. (HK 41) HM utasítás, és teljessé vált ki az a rehabilitációs folyamat, amelyet a honvédelmi miniszter által kijelölt és felkért tagokkal a Rehabilitációs Bizottság végzett és végez jelenleg is.

A társadalmi nyilvánosság és igazságosság biztosítása érdekében a bizottság munkájában a kezdetektől fogva részt vesznek a Történelmi Igazságtétel Bizottság, a Politikai Foglyok Országos Szövetsége, a Honvéd Hagyományörző Egyesület, valamint a Tartalékos Katonák Országos Egyesület képviselői. A Bizottság csak azokban az esetekben járhat el, ha az érintettek vagy hozzátartozóik azt kérelmezték, illetve ha valamely társadalmi szervezet kezdeményezte. A katonai rendfokozati rehabilitáció nem anyagi, hanem erkölcsi elégtételről szól. Ebbe beletartozik az elvesztett rendfokozatok vagy elmaradt kinevezések rehabilitációs eljárás útján történő helyreállítása, indokolt esetekben rendfokozati előléptetések, és méltányosságból a Honvédelmi Minisztérium által biztosított kedvezmények megítélése, mint például egészségügyi és kulturális intézmények, üdülők kedvezményes használatának, valamint egyenruha viselésének a lehetősége.

A jogszabályi rendelkezések szerint a katonai rehabilitáció alapfeltétele a rendfokozattól való megfosztás (lefokozás) volt. Továbbá általános szabályként az 18/1990 (VII. 27) számú kormányrendelet kifejezetten tiltotta, hogy a Honvédelmi Minisztérium vagy más Minisztérium anyagi jellegű kárpótlást nyújtson. Mindennemű kárpótlási kérdésben, csak az Országos Kárrendezési és Kárpótlási Hivatal volt jogosult eljárni.

A temetési költség átvállalása nem rehabilitációs kedvezmény, hanem törvényi jogosultsága a hivatásos szerződéses és sorállománynak, valamint azoknak, akik részére a nyugdíj megállapítása a honvédség részéről történt. Ez utóbbi körbe tartozó rehabilitált személyek elhalálozásakor a katonai tiszteletadás mellett a temetési költségekhez a Magyar Honvédség mindenkor hozzájárul.

A kapott kedvezmények önmagukban nem jogosítanak arra, hogy a rehabilitációban részesített elhunyt hivatásos katonák temetési költségeit a tárca viselje. Ezen személyek

részére elhalálozásuk esetén, a korábbi miniszteri intézkedést fenntartva, katonai tiszteletadást biztosítunk.

A 41/1999. (HK. 15.) számú HM utasítással ismét életre hívott Rehabilitációs Bizottság, illetve elnöke javaslatára, azon volt hivatásos rehabilitált katona, akinek a nyugdíj megállapítása ugyan nem a honvédség részéről történt, de a 11/2002. (III.5.) HM rendelet 3. § d) bekezdés 4. pontja alapján, tevékenységével kiemelkedően szolgálta a honvédelem ügyét, temetésének meghatározott költségeit a tárca viselheti.

A fenti körbe nem tartozó elhunyt rehabilitált katonák esetében a temetés költségei a családjukat terheli, azonban a katonai tiszteletadást lehetőségeink határán belül részükre is biztosítjuk.

Budapest, 2003. december 14. - n

Üdvözlettel:

ERKEZETT

2003 DEC 19.

Juhász Ferenc